

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Ing. M. B.,
zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D.,
se sídlem Karlovo nám. 28, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2020, č. j. MHMP 846825/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Městská část Praha 19, Úřad městské části, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 9. 1. 2019, pod č. j. P19/7504/2018-OV/PE, sp.zn. SZ P19 2805/ 2018, stavební povolení pro stavbu nazvanou „Viladomy U X zámku“ objekt: **„Komunikace k bytovým domům“ realizovanou na pozemcích par.č. X a XX (původně par.č. Y, YX, YY), vše k.ú. X, při ulici S., obsahující novostavbu dopravního napojení na stávající komunikaci, řešení čtyř větví účelové veřejně přístupné komunikace, stavby plochy pro parkování vozidel, chodníky pro pěší“.**
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti vydanému stavebnímu povolení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Jak žalobce v podané žalobě uvedl, stavební úřad vydal dne 11. 2. 2009 rozhodnutí o umístění stavby „3 bytové domy“, č. j. P19 162/2009-OV/B, součástí kterého bylo i rozhodnutí o napojení komunikací v areálu bytových domů, a to ve 3 úrovních: na severní straně, na západní straně, na jihozápadní straně. Z těchto třech schválených napojení komunikací došlo k realizaci pouze jedné z nich. Stěžejní komunikace, která by propojila ulici M. a B., která zahrnuje předpokládaný kruhový objezd na silnici M., nebyla vybudována, byť je obsažena v platném územním plánu.
4. V první žalobní námitce žalobce namítl, že v tomto případě nemůže dojít k faktické konzumaci uděleného územního rozhodnutí, jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, neboť pozemky, na nichž mělo dojít k realizaci dopravního napojení, nejsou nadále ve vlastnictví stavebníka. Stavba se významně odchyluje od podmínek územního rozhodnutí, což způsobuje významné nepříjemnosti obyvatelům domů v blízkosti páteřní komunikace.
5. V rámci první žalobní námítky žalobce dále uvedl, že se neztotožňuje s tvrzením stavebního úřadu, podle kterého *„část citovaného územního rozhodnutí, spočívajícího v popisu umístění cyklostezky a napojení na kruhový objezd nemá charakter podmínky či povinnosti zavazující stavebníka splnit ji v konkrétním čase.“*
6. Žalobce se domnívá, že pakliže by tato premisa stavebního úřadu byla po právu, postrádala by vydávání územního rozhodnutí prakticky smysl, jelikož by bylo zcela na vůli stavebníka, jakou část z vydaného územního rozhodnutí následně zrealizuje, výsledkem čehož by mohla být realizace stavby naprosto odlišné od schváleného záměru. V tomto konkrétním případě, bylo-li počítáno s realizací určitého dopravního řešení, mělo by být respektováno a dle stavebního zákona kontrolováno stavebním úřadem. Žalobce je tak přesvědčen, že došlo k porušení povinnosti stanovené stavebnímu úřadu v ustanovení § 111 stavebního zákona
7. Svůj závěr pak opírá rovněž o ustanovení § 129 odst. 1 písm. e), odst. 5 stavebního řádu, kde se uvádí: *„Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až § 115, doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby.“

8. Ve druhé žalobní námitce žalobce poukázal na to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval také Usnesením zastupitelstva Městské části Praha V. ze dne 17. 9. 2015 – Z138/9/15, kterým byl stavební úřad vyzván k apelu na zprůjezdnění areálu bytových domů, které jsou součástí stavby. Odvolací orgán zastupitelstvo městské části odkázal na jednání se stavebníkem, případně na podání vlastní žádosti o stavební povolení ke stavbě komunikace, která by spojila ulice M. a B.
9. Žalobce namítl, že tato poznámka žalovaného je zcela zcestná, když územní rozhodnutí se vztahuje ke konkrétní osobě žadatele a zakládá tak právo jen pro určitou, jmenovitě uvedenou, osobu. I pokud by byl připuštěn výklad, že územní rozhodnutí má povahu „in rem“, tj. že se týkají adresáta rozhodnutí z důvodu jeho vztahu k věci (pozemku), tak by územní rozhodnutí o umístění stavby mohlo mít účinky jen pro přímé právní nástupce původního adresáta (k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 As 73/2011-316).
10. Ve třetí žalobní námitce se žalobce ohradil vůči výtce žalovaného, který ve svém rozhodnutí ze dne 5. 6. 2020 tvrdí, že platné stavební povolení ke komunikaci není vydáno pouze kvůli postoji žalobce. Žalobce upozorňuje, že platné stavební povolení neexistovalo jen a pouze z důvodu nesprávného úředního postupu orgánů státní správy, které se podíleli na celém procesu povolení předmětné stavby.
11. Jak dále uvedl, žalovaný se také zabýval okolnostmi vzniku věcných břemen na pozemcích, jejichž je žalobce spolumajitelem. Stavebník akce „Viladomy u X zámku“ objekt: „Komunikace k bytovým domům“ na pozemcích p.č. Y, YX, a YY v k.ú. X uzavřel za úplatu smlouvu o zřízení věcného břemene s právním předchůdcem žalobce.
12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že mu není známa časová osa, kdy se žalobce dohodl na koupi nemovitosti v domě č.p. X, zda mohl bránit vzniku věcného břemene. Odkaz odvolacího orgánu, že se žalobce mohl např. na základě smlouvy o smlouvě budoucí starat o to, co v uvedené lokalitě děje a uplatnit tak své výhrady ke stavbě tří obytných domů a jejich napojení na komunikaci zní podle žalobce absurdně, když v rámci předchozího průběhu řízení správní orgány nezahrnuly žalobce a ostatní spolumajitele budovy č.p. X v ulici S. jako účastníky řízení a znemožnily jim tak řádně bránit jejich práva, ani když už fakticky byli vlastníky nemovitosti bezprostředně sousedící. Žalobce spolu s dalšími spolumajiteli domu č.p. X začal hájit svá práva ihned, co to bylo procesně možné.
13. Žalobce a ostatní vlastníci jednotek v domě č.p. X v ulici S. nabyli vlastnické právo k bytovým jednotkám v domě č.p. X ke dni 25. 3. 2009, přičemž územní řízení bylo zahájeno ke dni 13. 10. 2008 a stavební povolení bylo vydáno ke dni 24. 8. 2009. Stavební úřad žalobce a ostatními vlastníky po celou dobu řízení nezahrnul mezi účastníky územního řízení. Do doby nabytí vlastnického práva k nemovitosti nemohl žalobce, ani jiní budoucí spolumajitelé domu č.p. X v ulici S. osvědčit svůj právní nárok na účastenství ve stavebním řízení, vyplývající z ustanovení § 109 odst. 1 písm. e).
14. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce uvedl, že Areál Viladomy U X zámku měl být dle územního rozhodnutí vydaného stavebním úřadem, dne 11. 2. 2009, č. j. P19 162/2009-

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

OV/B, dopravně obsluhován komunikací propojující ulice M. a B., aby bylo ulehčeno nyní přetížené S. ulici, která za současného stavu slouží jako hlavní příjezdová komunikace k celému areálu bytových domů, což velmi výraznou měrou snižuje pohodlí a bezpečnost bydlení jak žalobce, tak dalších osob bydlících na adrese X. Kolem domu žalobce projíždí jak veškerá osobní doprava obyvatel domů v areálu, tak i těžká nákladní doprava, jako např. vozy pro svoz odpadu, které se musí složitě otáčet přímo před domem žalobce. Tím je v míře větší než únosné narušována pohoda bydlení v bytovém domě na adrese S. X a to zejména z důvodu výrazně vyšší koncentrace dopravy, a s tím souvisejícím zatížením lokality hlukem, zplodinami a prachem.

15. Žalovaný se ve svém rozhodnutí pozastavuje nad tím, že žalobce je jediným z obyvatel domu na adrese S. X, kterému tento stav vadí, nikdo kromě něho nepodával opravné prostředky ani nevedl soudní spor. Žalobce k tomuto uvádí, že jakožto předseda Společenství vlastníků S. č. p. X, IČ: X, zastupuje všechny obyvatele domu, kteří se plně ztotožňují s jeho postojem a podporují jej. Dle jejich názoru není racionální a ekonomické, aby každý spolumajitel domu samostatně podával tytéž námitky, opravné prostředky či žaloby, založené na totožných argumentech. Tento stav by dle jejich názoru vedl k neúměrnému zatížení orgánů státní správy, přičemž by do řízení nevnesl nic nového.
16. Nadto v průběhu předchozích řízení před Úřadem Městské části Praha 19 nebylo Společenství vlastníků S. č.p. X akceptováno jako účastník řízení, tudíž bylo nadále postupováno tak, že procesně, se souhlasem 100 % vlastníků domu S. X, obstarává tyto záležitosti právě Žalobce.
17. Žalobce je přesvědčen, že jak stavební úřad, tak žalovaný nepostupovali v souladu se zásadami uvedenými v ustanovení 2 správního řádu, zejména pak s odst. 3) tohoto ustanovení, kdy při výkonu své činnosti správní orgány nešetřily práva a oprávněné zájmy dotčených osob. Dále dle názoru žalobce nepostupovali v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, když přijaté řešení věci není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu.
18. V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že rozhodnutí o umístění stavby tří obytných domů č.j. : P19 162/2009-OV/B, sp. zn.: UMC P19 1521/2008 ze dne 11. 2. 2009 v bodu 6 stanovuje napojení na navrhovanou komunikaci s kruhovým objezdem, která bude propojovat ulici M. a B. V této podmínce je uveden chodník, cyklistická stezka, která naváže na část cyklostezky, která vede přes areál bytových domů X.
19. Stavební povolení ze dne 24. 8. 2009, č. j. P19 6231/2009-OV/N, bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, pod sp. zn. 6As 10/2013, na základě žaloby podané žalobcem. Stavební úřad v územním řízení posoudil, že záměr stavebníka je v souladu s podmínkami, které definuje ust. §90 stavebního zákona, a proto bylo rozhodnuto v územním rozhodnutí o propojení obslužné komunikace tak, jak byl schválen územní plán. Není ale vina stavebníka, že stavba komunikace, navržená v územním plánu, nebyla v době výstavby místní komunikace postavena. Silniční správní orgány vycházely ze skutečnosti, že v rozhodnutí o umístění stavby se hovořilo o plánované komunikaci, stavební povolení bylo vydáno na skutečný stav. Stavebník měl právo postavit místní komunikace dle stavebního povolení, ale pokud je nepostavil, neporušil žádné ustanovení zákona.
20. Stávající komunikace kapacitně dostačuje obsluhu bytových domů, není postavena v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením. Jiná situace by byla, kdyby byla

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stavba realizována v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením, tam by byla nutná změna jak územního rozhodnutí, tak i stavebního povolení.

21. Na základě takových podmínek byla stavba zrealizována a zkolaudována. Právní moc rozhodnutí je 30. 6. 2011. Stavební úřad v napadeném stavebním povolení vycházel z rozhodnutí o umístění stavby, jak ukládá zákon. Nelze ale po stavebníku požadovat realizovat stavbu, přestože je umístěna, když není kam ji napojit. Žádný právní předpis neukládá povinnost stavebníku stavět to, o co nepožádá.
22. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o umístění stavby hovoří o navrhované komunikaci, která má propojit ulici M. s dosud slepou ulicí D., není nikde uveden návrh, jak podmínky územního rozhodnutí splnit. Stavební úřad není oprávněn nařizovat třetím osobám, navíc mu není známo, která třetí osoba by měla být stavebníkem navrhované komunikace.
23. Protože dokončená stavba, na kterou bylo vydáno platné stavební povolení, než bylo zrušeno rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, č. j. 6As 10/2013, ze dne 14. 2. 2014, má platné kolaudační rozhodnutí ze dne 22.6.2011s právní mocí 30. 6. 2011, bylo nutno vydat nové stavební povolení.
24. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout.
25. Žalobce ve vyjádření ze dne 9. 2. 2021 setrval na svém stanovisku. Nad rámec žalobní argumentace uvedl, že má za to, že se stavba významně odchyluje od podmínek územního rozhodnutí, a to má za následek významné nepříjemnosti a obtíže pro obyvatelé domů v blízkosti páteřní komunikace. Tím, že nejsou splněny podmínky uvedené v územním rozhodnutí vydaného Úřadem Městské části Praha 19, odbor výstavby, dne 11. 2. 2009, č. j. P19 162/2009-OV/B, dochází k narušování pohody bydlení v bytovém domě na adrese S. X nad únosnou míru a to zejména z důvodu výrazně zvýšené koncentrace dopravy, a s tím souvisejícím zatížením lokality hlukem, zplodinami a prachem.
26. Jak žalobce dále uvedl, stavební úřad zahájil opakované stavební řízení. Žalobce se zúčastnil ústního jednání, na kterém předložil vyjádření jak za sebe, fyzickou osobu, tak i předložil stanovisko za Městskou část Praha -V. Žalovaný uvádí, že má pochybnosti o řádném doručení stanoviska Městské části Praha – V. Dle žalobce se jedná o zcela nepodložené a nepravdivé tvrzení, kdy žalobce uvádí, že na daném jednání výslovně uvedl, že předává dva dokumenty, tedy jeden jako fyzická osoba a druhý jako zástupce Městské části. Oba dokumenty byly zřetelně odlišitelné a každý měl jasnou identifikaci podávající osoby. Žalobce také uvádí, že na ústním jednání mu nebyly sděleny žádné námitky k doručení stanoviska Městské části a trvá na tom, že stanovisko bylo řádně a v souladu se zákonem doručeno. Jediná skutečnost, na které žalovaný zakládá svá tvrzení o nedoručení, je prezenční listina, kde je žalobce uveden pouze jako fyzická osoba a ne jako zástupce městské části. Tento závěr považuje žalobce za zcela zcestný a za hranici právního formalismu. Z prezenční listiny zcela očividně vyplývá, že žalobce byl na ústním jednání přítomen, a že došlo k předání obou dokumentů.
27. Žalovaný také ve svém vyjádření polemizuje o zápisu z jednání zastupitelstva Městské části Praha V. ze dne 17. 9. 2015, kdy tvrdí, že žalobce zneužil svého postavení I. místostarosty. Žalobce k tomuto uvádí, že taková tvrzení jsou zcela zcestná a jedná se o naprosto nepodloženou polemiku ze strany žalovaného, která je založena na informaci z jediného stručného zápisu. Žalovaný dochází k absurdním závěrům, aniž by znal úplný obsah daného jednání a obsáhlé uvedení předmětného bodu jednání. Žalobce trvá na tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

všechny informace poskytnuté z jeho strany jak zastupitelům, tak občanům byly řádné a pravdivé.

III. Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí se podává, že stavební úřad vydal dne 24. 8. 2009, pod č. j. P19 6231/2009-OV/N stavební povolení na stavbu „Viladomy u X zámku“ Objekt: „Komunikace k bytovým domům na pozemcích p.č. X, YX, YY v k. ú. X (dále též jen jako „stavba“). Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 3. 2. 2010, č. j. MHMP 1022100/2009/DOP-01/Je, jako nepřípustné.
30. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž zamítavě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 1. 2013, č. j. 8A 68/2010. Žalobce podal proti rozsudku kasační stížnost.
31. Stavební úřad, kterému nebylo známo, že byla podána správní žaloba, vydal dne 22. 6. 2011, pod č. j. P19 4849/2011-OV/N kolaudační souhlas s užíváním stavby s účinky od 30. 6. 2011.
32. Nejvyšší správní soud však rozsudkem ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6As 10/2013-58, rozsudek městského soudu zrušil, v návaznosti na to Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 19. 6. 2014, č. j. 8A 68/2010-136, zrušil rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu a věc vrátil k dalšímu řízení.
33. Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2015, č. j. P196828/205-OV/PE stavební úřad podle § 66 správního řádu stavební řízení ve věci povolení stavby „Viladomy u X zámku“ Objekt: „Komunikace k bytovým domům na pozemcích p.č. Y, YX, YY v k. ú. X“ zastavil, s tím že stavba se již na podkladě kolaudačního souhlasu užívá.
34. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, na jehož základě žalovaný rozhodnutí o zastavení stavebního řízení zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.
35. Žalobce následně vznesl námitky.
36. V první námitce žalobce uvedl, že současné areálové komunikace byly zrealizovány bez platného stavebního povolení. Pro zahájení opakovaného stavebního řízení je třeba souhlasu spolumajitelů pozemků p. č. X a XX v katastrálním území X.
37. Ve druhé námitce žalobce s odkazem na rozhodnutí o umístění stavby ze dne 11. 2. 2009 konstatoval, že areálová komunikace měla být napojena na komunikaci s kruhovým objezdem na pozemku stavebníka. Územní rozhodnutí počítá s trojím napojením areálové komunikace tří bytových domů, z nich však bylo realizováno pouze jedno. Žalobce trval na dodržení požadavků definovaných v rozhodnutí o umístění stavby a zajištění napojení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

areálových komunikací na západní a jihozápadní straně bytového areálu na navrhovanou komunikaci, která bude propojovat ulici M. a B.

38. Podrobně popsal neúnosnou situaci vyvolanou absencí komunikace s tím, že podstatná část dopravy ze sídlišť kolem ulic Č. a V. proudí na silnici první třídy M. ulicí S. přímo pod okny žalobce. Dále uvedl, že v důsledku nerealizování napojení areálu bytových domů, se tento areál stal slepou ulicí a veškerá technika se musí otáčet již v křižovatce ulic Č. a S., protože v areálu se otočit nemohou ani jím projet. To vede k dalšímu narušení pohody bydlení v bytovém domě S. X.
39. V rámci třetí námitky pak žalobce vytkl stavebnímu úřadu, že v rozporu s tehdy i dnes platným územním plánem, povolil výstavbu bytového domu č. p. Y v předmětném areálu a dělení pozemku pro vznik předzahrádek. Část domu i předzahrádek stojí na ploše v územním plánu trvale klasifikovaným jako DU, což znamená urbanistický významná plocha a dopravní spojení, veřejná prostranství. Tato plocha byla primárně určena pro komunikaci spojující ulici M. a B. Dům č. p. Y na pozemku p. č. Z nyní brání vzniku komunikace.
40. V rámci čtvrté námitky pak žalobce upozornil na stále platné rozhodnutí zastupitelstva Městské části Praha V. ze dne 17. 9. 2015, kterým byl stavební úřad vyzván k respektování platného územního rozhodnutí, s důrazem na zprůjezdnění areálu tří bytových domů. Z urbanistického hlediska je dopravně zaslepený areál tří bytových domů s desítkami bytů zcela nežádoucí a je v rozporu s požadavky, které klade Institut plánování rozvoje hlavního města Prahy na všechny obdobné stavby v okolí.
41. Stavební úřad následně v opakovaném stavebním řízení vydal dne 9. 1. 2019 stavební povolení pro stavbu, a to konkrétně komunikace k bytovým domům realizovanou na pozemcích p. č. X, XX v katastrálním území X obsahující novostavbu dopravního napojení na stávající komunikaci, řešení čtyř větví účelové veřejně přístupné komunikace, plochy pro parkování vozidel, chodníky pro pěší, přičemž pro stavbu nestanovil žádné podmínky, protože tato stavba byla již zcela dokončena a na základě kolaudačního souhlasu ze dne 22. 6. 2011 i užívána. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, v němž uplatnil obdobné odvolací námitky jako ve stavebním řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím podané odvolání zamítl.
42. O žalobních námitkách uvažil městský soud takto:
43. Městský soud v první řadě pokládá za nezbytné připomenout podstatu řízení ve správním soudnictví a smysl a účel řízení o žalobě proti rozhodnutí správního úřadu, jak vyplývají ze zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
44. Posláním správních soudů je chránit veřejná subjektivní práva. Správní soudy nechrání zákonnost jednání veřejné správy v obecně, ve všech případech. „Soudní řád správní je svojí povahou „obránnou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli výkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ (viz KÜHN, Zdeněk a Tomáš KOCOUREK. § 2 [Poslání správních soudů]. In:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-1-5]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.)

45. Předpokladem toho, že správní soudy poskytnou ochranu veřejným subjektivním právům, je tedy jednak zásah do těchto práv ze strany orgánů veřejné správy (nikoliv tedy pouhý stav protizákonnosti, který ale nezasahuje do ničích práv), jednak aktivní se domáhání ochrany proti takové aktivitě či neaktivitě veřejné správy postiženým člověkem.
46. Soud je podle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen a oprávněn zabývat se zákonností napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Rozsah přezkumu byl přitom tedy vymezen v době podání návrhu. Žalobní body jsou při tom plně v dispozici žalobce a je jeho právem vymezit, v jakém rozsahu má soud rozhodnutí přezkoumat. Pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Na tomto místě je také vhodné připomenout závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 (publikován pod č. 2162/2011 Sb. NSS), uvedl, že žalobní bod „*je projednání způsobit v té v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.*“ (bod 32 rozsudku).
47. Městský soud v Praze vyšel ze zjištění, že po provedeném stavebním řízení na základě žádosti stavebníka Ekospol a.s. vydal stavební úřad dne 24. 8. 2009 stavební povolení č. j. P19 623 1/2009- OV/N, které nabylo právní moci dne 24. 9. 2009.
48. Předmětem stavebního povolení byl objekt komunikace k bytovým domům na pozemcích p. č. Y, YX a YY v katastrálním území X s tím, že stavba bude dokončena do 26 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a lze jí užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu. Konkrétně se jednalo o stavbu nové místní komunikace včetně jejího příslušenství, která zajišťuje přístup k novostavbám tří obytných domů při ulici S. v Praze 9 – V.
49. Stavební úřad rovněž vydal dne 11. 2. 2009, č. j. P19 62/2009- OV/B, rozhodnutí o umístění stavby „3 bytové domy“ na pozemcích p. č. Y, p. č. YX, p. č. YY, p. č. A, p. č. B, p. č. C, p. č. D v katastrálním území V. Dopravní řešení pak podle rozhodnutí o umístění stavby předpokládalo vybudování místní komunikace na severní straně pozemků předmětných bytových domů - páteřní komunikaci, která bude napojena na páteřní komunikaci obytného souboru na Dlouhých, která na severní straně ústí do komunikace B. a na jižní straně do ulice S. a na jihozápadní straně pozemku bytových domů bude napojena na navrhovanou komunikaci s kruhovým objezdem, která bude propojovat ulici M. a B. v Praze 9- V. Podél páteřní komunikaci budou vedeny chodníky k bytovým domům A 1, A 2 a B, které budou navazovat na chodníky podél stávající komunikace. Součástí areálových komunikací bude část cyklostezky na pozemku p. č. X v katastrálním území V.; dále bylo předpokládáno, že přístupová komunikace k předmětným bytovým

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

domům bude propojena na západní straně pozemku stavebníka na navrhovanou komunikaci, která by měla propojit ulici M. a ulici B.

50. Žalobce v první žalobní námitce namítá, že v tomto případě nemůže dojít k faktické konzumaci územního rozhodnutí.
51. Podle § 93 odst. 2 stavebního zákona, *podmínky územního rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území nebo změně vlivu užívání stavby na území platí po dobu trvání stavby či zařízení nebo užívání území, nedošlo-li z povahy věci k jejich konzumaci.*
52. V projednávané věci došlo k tomu, že stavba povolená původním stavebním povolením již byla postavena a zkolaudována rozhodnutím ze dne 22. 6. 2011, protože však stavební povolení bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu, bylo nutno vydat nové stavební povolení.
53. Zároveň platí, že územní rozhodnutí platí po celou dobu trvání stavby nebo zařízení nebo užívání území, jestliže nebyly podmínky podle povahy věci konzumovány. Podle § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné územní rozhodnutí závazné pro účastníky řízení i pro dotčené orgány. Územní rozhodnutí, jako rozhodnutí in rem, upravuje práva a povinnosti k věci, platí proto ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu i pro právní nástupce žadatele a ostatních účastníků řízení, tzn. pro ty, na které přešlo nebo bylo převedeno vlastnické nebo jiné právo k věci, které se rozhodnutí týká.
54. Z uvedeného vyplývá, že podmínky vydaného územního rozhodnutí platí, bez ohledu na to, že pozemky, na nichž mělo dojít k realizaci dopravního napojení, již nejsou, jak žalobce uvádí, ve vlastnictví stavebníka. První žalobní námitka není v této části důvodná.
55. Podle § 111 stavebního zákona

Stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda

a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nabízející anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací,

b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,

c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem,

d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.

(2) Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

(3) Pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze stavebníkovi. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

56. Podle § 129 odst. 1 písm. e), odst. 5 stavebního zákona, *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno, a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

U stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

57. Situace předvídaná citovaným zákonným ustanovením v daném případě nenastává, neboť v opakovaném stavebním řízení bylo stavební povolení vydáno.
58. Pokud žalobce polemizuje s částí odůvodnění vydaného stavebního povolení, zejména co se týká povinností zavazujících stavebníka umístit cyklostezku a napojení na kruhový objezd v konkrétním čase, nejedná se o žalobní námitku, již by soudu příslušelo se zabývat. Není zřejmé, jakým způsobem by mělo být zasahováno do veřejných subjektivních práv žalobce; nad to jde o rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které podléhá přezkumu ze strany žalovaného v rámci odvolacího řízení a napadeným rozhodnutím byly odvolací námitky řádně vypořádány.
59. Je třeba připomenout, že stavebníkovi vydáním stavebního povolení vzniká veřejné subjektivní právo provést stavbu. Pokud stavebník stavební práce nezahájí, stavební povolení pozbyde platnosti, k výkonu práva provést stavbu však stavebník nemůže být nucen.
60. Ve druhé žalobní námitce žalobce poukazuje na tu část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž se žalovaný zabýval usnesením zastupitelstva Městské části Praha – V. ze dne 17. 9. 2015 – Z138/9/15.
61. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, předmětná komunikace zajišťuje přístup ke stavbě „Viladomy u X zámku“, konkrétně ke třem domům postaveným za domem, ve kterém je žalobce spolumahajtem bytu. Územní rozhodnutí ze dne 11. 2. 2009 zahrnovalo vybudování kruhového objezdu na silnici M., kdy jeden výjezd měl být na nově budovanou komunikaci na pozemcích jiného vlastníka, který nebyl účastníkem žádného stavebního řízení, a to jak ve věci stavby tří bytových domů, tak i předmětné komunikace. Aby stavební úřad mohl dle územního rozhodnutí stavbu povolit, musela by být podána žádost o vydání stavebního povolení, taková žádost však podána nebyla. Zmíněné usnesení zastupitelstva Městské části Praha V. vyzvalo stavební úřad k respektování platného územního rozhodnutí a zajištění zprůjezdnění areálů těchto tří bytových domů. Jak správně žalovaný konstatuje, stavební úřad není nadán pravomocí nařídít vybudování takové stavby. Stavba může být vybudována pouze na základě stavebního povolení, které je vydáno na žádost, a tedy je to právě zastupitelstvo, které by případně mohlo iniciovat tuto výstavbu. Jak žalovaný správně konstatuje, stavební úřad není nadán pravomocí přimět jakéhokoli stavebníka k realizaci stavby, na níž by se zastupitelstvo případně usneslo.
62. Z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí, nelze žalobní bod pokládat za důvodný již právě s ohledem na to, že není zřejmé, jakým způsobem by argumentace žalovaného mohla zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1As 73/2011-316, na nějž se žalobce odvolává, se týká žádosti o změnu územního rozhodnutí územním rozhodnutím umístění stavby solitérního rodinného domu na dvojdomek. Klíčová námitka se týká otázky, zde lze žádost o změnu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

územního rozhodnutí posuzovat prostřednictvím regulativů územního plánu, který byl vydán v mezidobí od vydání původního územního rozhodnutí a rozhodování o žádosti o změnu tohoto rozhodnutí. Není zřejmé, jakým způsobem by závěry uvedeného rozsudku měly dopadat na věc nyní řešenou. Je možno jen konstatovat, že změny územního rozhodnutí se realizují zásadně jen na základě žádosti stavebníka.

63. Pokud jde o třetí žalobní námitku týkající se toho, že právní předchůdce žalobce umožnil stavebníku za úplatu zatížit pozemky, nyní ve spoluvlastnictví žalobce, věcným břemenem, jedná se o vztah soukromoprávní – mezi vlastníkem a stavebníkem, do něž žalobce následně vstoupil, avšak žalovanému nepřísluší jakkoli do tohoto vztahu vstupovat. Městský soud konstatuje, že úvahy žalovaného, zda se žalobce jako pozdější nabyvatel nemovitosti měl a mohl zabývat tím, co se na daných pozemcích děje jsou nadbytečné a na rozhodnutí samotné nemají vliv, to však napadené rozhodnutí nečiní nezákonným.
64. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce tvrdí, že podle územního rozhodnutí ze dne 11. 2. 2009, č. j. P19 162/2009-OV/B, areál Viladomy u X zámku měl být dopravně obsluhován komunikací propojující ulice M. a B., aby bylo ulehčeno nyní přetížené S. ulici, která za současného stavu slouží jako hlavní příjezdová komunikace k celému areálu bytových domů. Tato situace snižuje pohodlí a bezpečnost bydlení žalobce, i dalších osob bydlících na adrese X.
65. K této žalobní námitce městský soud dále konstatuje, že toto územní rozhodnutí bylo vydáno (viz bod 40 rozsudku), avšak není předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci. Jak je známo soudu z jeho činnosti, a to z řízení vedeného pod sp. zn. 8A 68/2010 a na ně navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013 – 58, žalobce byl účastníkem stavebního řízení o povolení stavby samotných bytových domů a případné námitky mohl uplatnit v tomto řízení.
66. Žalobce dále namítá, že se žalovaný pozastavuje nad tím, že žalobce jako jediný z obyvatel domu na adrese S. X brojí proti současnému stavu a ostatní obyvatelé ve věci žalobu nepodali. I v rámci této námitky není zřejmé, jakým způsobem by mělo být zasahováno do veřejných subjektivních práv žalobce. Se žalobcem bylo jednáno jako s účastníkem řízení a jeho práva nebyla dotčena (žalobce to ostatně ani netvrdí), není tedy rozhodné, zda žalobce vystupuje v řízení pouze sám, případně s tichou podporou ostatních obyvatel domu, kteří ho nicméně nezmocnili ke svému zastupování.
67. V poslední žalobní námitce žalobce vytýká stavebnímu úřadu a žalovanému, že nepostupovali v souladu se zásadami uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, zejména pak v odst. 3 tohoto ustanovení a při své činnosti nešetřili práva a oprávněné zájmy dotčených osob. Dále namítá, že nepostupovali v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, když přijaté řešení věci není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu.
68. Městský soud v Praze znovu připomíná, že na obecně formulované žalobní námitky může reagovat jen s obdobnou obecností.
69. Podle § 2 odst. 3 správního řádu *správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu*. V citovaném zákonném ustanovení je zakotvena ochrana dobré víry.

70. V projednávané věci nezbyvá než učinit závěr, že k dotčení uvedené zásady nedošlo. Jak vyplývá z průběhu vedeného správního řízení, rozhodnutí stavebního úřadu a na něj navazující rozhodnutí žalovaného jsou výsledkem pokračování stavebního řízení a stvrzují faktický stav věci, neboť předmětná komunikace je již postavena a je užívána. Není tedy zřejmé, či (jakého subjektu právních vztahů) dobrá víra by měla být rozhodnutím dotčena.
71. Podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. Jedná se o zásadu ochrany veřejného zájmu, zásadu individuálního posouzení každé věci, zásadu legitimního, očekávání.
72. Stavební povolení ze dne 24. 8. 2009, č. j. P19 623 1/2009- OV/N, bylo zrušeno proto, že žalobci nebylo přiznáno postavení účastníka řízení. V pokračování stavebního řízení se žalobcem jako s účastníkem řízení bylo jednáno, do jeho práv nebylo zasazeno a žalobce byl oprávněn vznést námitky proti rozhodnutí stavebního úřadu, své právo využil a jeho námitky byly řádně vypořádány. Současně byl stvrzen již existující faktický stav, proti němuž jiní účastníci stavebního řízení nebrojili.
73. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí není v souladu s veřejným zájmem, neboť dopravní situace v ulici S. a navazujících ulic a dopravní obslužnost viladomů nezajišťuje dostatečnou pohodu bydlení. Ze zjištěného skutkového stavu však městský soud nezjistil, jaké konkrétní okolnosti vyplývající z vydaného rozhodnutí by měly veřejnému zájmu odporovat, zvláště za situace, kdy předmětná komunikace je již užívána.
74. Z obsahu podané žaloby se podává, že žalobce spíše než proti rozhodnutí, kterým se povoluje stavba již uskutečněná, brojí proti tomu, že nebyly vybudovány další komunikace, které by lépe řešily stávající dopravní situaci v místě jeho bydliště. Tato skutečnost však nemůže být v rámci soudního přezkumu vydaného rozhodnutí nijak vyřešena.
75. Pokud v pozdějším vyjádření žalobce označuje za nezákonný postup stavebního úřadu, který zpochybnil, zda žalobce v rámci ústního jednání, na kterém předložil vyjádření jak za sebe, fyzickou osobu, předložil stanovisko i za Městskou část Praha – V., nelze než tuto žalobní námitku odmítnout jako opožděně uplatněnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

76. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
77. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením

nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. ledna 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu